

Trekkende Kwikstaartjes. — Gisterenavond 17 Juli zag ik langs den spoorlijn tusschen Dordt en Willemsdorp, bij blokpost 52 een groot aantal *witte kwikstaartjes*. Op de draden en de rails telde ik er 53, terwijl uit het poeltje uit de lischdodden er nog wel een 30, 40 opvlogen, toen ik in de handen klapte. De seinwachter zei me, dat er elken avond een groote troep te zien was. Aan de verwaaide lischdoddeblaren meende ik te merken, dat ze er geregeld slapen. Op dezelfde plaats zag ik begin Mei een isabelkleurige spreeuw.

Dordt.

W. LOUWAARS.

De geredde Zilvermeeuw. — Gisteren bezocht ik hier de zilvermeeuwenkolonie, die zich bevindt tusschen paal 13 en 14 en die zich gedurende de laatste jaren sterk schijnt uit te breiden. In statige vlucht omzweefden ons honderden van deze heerlijke vogels. Ook verderaf cirkelden tal van deze meeuwen boven het duinlandschap, dat op dien prachtigen Junidag doorgloeide van zonnewarmte. Een paar scholieren assisteerden me bij het ringen van jongen, toen ons oog plotseling viel op een oud exemplaar, dat zich niet van zijne plaats scheen te kunnen bewegen. Snel er heen en toen zagen we, dat de vogel gedeeltelijk onder het zand lag bedolven, kop en hals, benevens de rechtervleugel waren nog vrij. 't Was aan de N. zijde van een duin, op de helling waarvan in een kleine holte de meeuw zich bevond. 't Zand, dat op hem lag, was, in verband met de schaduwkant, tamelijk vochtig en zwaar, zoodat de vogel een heelen druk had te weerstaan. In een paar minuten hadden we het zand verwijderd en den vogel vrij gemaakt. Gelukkig bleek bij nader onderzoek niets gebroken te zijn. Op de buik zag ik een paar grauwege vlekken en tusschen de veeren zat een deel van een eischaal, zoodat de gevolgtrekking voor de hand lag: al broedende was de vogel onder het neerstortende zand geraakt. Hoe lang de arme meeuw wel in die benarde positie had doorgebracht, is moeilijk te zeggen, doch zeker niet zoo héél lang, in aanmerking genomen de groote hoeveelheden voedsel, die deze sterke zeevogels noodig hebben. Dadelijk na de ontgraving brachten we den vogel naar het strand, waarna hij even zeewaarts zwom, daarna spreidde hij zijne vleugels uit en in rustige, krachtige vlucht werkte hij zich omhoog, totdat, na ongeveer een halven kilometer te hebben gevlogen, hij zich weer op de golven neerliet, ongetwijfeld op zoek naar voedsel.

Koog- Texel 26 Juni 1924.

D. WOLTMAN.

Broedende Dwergvliegenvanger. — Het interesseert zeker de lezers van De Levende Natuur, dat de Dwergvliegenvanger, *Siphia parva*, in den tuin van Dr. Sillevius te Almelo zit te broeden op vijf grijsgroene eitjes rood-bruin gevlekt. Het is de eerste maal, dat dit roodborstachtige vogeltje zoover westelijk zijn woontent heeft opgeslagen.

Denekamp 22 Mei 1924.

BERNINK.

Roodborst-tapuiten en een pimpelmees. — In het zoogenaamde wandelbos, voorzien van waterpartijen en veel onderhout, alhier nam ik gisteren een drietal roodborst-tapuiten waar.

En nu nog iets anders uit de vogelwereld, dat ik van morgen waarnam. In de tuin van mijn buurman had ik verleden najaar een kokosnoot opgehangen, waaraan gedurende de winter een paar koolmeesjes en een pimpelmees zich veel te goed deden. De koolmeesjes zijn eindelijk weg gebleven; zeer vermoedelijk zijn ze door de felle koude, die we hier gehad hebben, bezweken. De pimpel echter is steeds blijven terug keren. In die zelfde tuin nu lag hedenmorgen een kinderdekentje te luchten en wat zag ik, naar buiten kijkende, bij herhaling gebeuren? Dat de blauwmees bezig was het dekentje met zijn bek druk te bewerken. Hele plokken wol werden er uit getrokken en weggedragen. Een huisvrouw, die er op wees zei: „wel verbaasd, als men niet gezien heeft, wat er gebeurd is en de deken opneemt, zegt men natuurlijk, wat is daarin de mot toch geweldig aan 't werk geweest.”

Winschoten, 7 Mei 1924.

W. W. SCHIPPER.

Samenbroeders. — In uw boek „'t Vogeljaar” vermeldde U, dat U gaarne zou weten of wel eens waargenomen is dat 2 meezen in éénzelfde nest legden. Twee jaar geleden heb ik in één nestkastje, 6 meezen- en 8 draaihal eieren zien liggen, zoodat dus 1 draaihal en 1 mees in een gemeenschappelijk nest gebroed hebben. Ook heb ik opgemerkt dat in een

hollen boom elk jaar een roodstaart zijn nest bouwde, en hierin ook een koekoek er zijne in deponeerde, dit had precies de kleur der roodstaart eieren, maar was alleen grooter. Verleden jaar nu broedde een roodborstje in het hol en nu lag er 't zelfde koekoek's roodstaart-ei in wat het jaar daarvoor in 't roodstaartennest lag.

Arnhem.

J. ASJEE.

Veronica austriaca. — Den 7en Juni had ik het geluk aan den weg naar het Kraaiensbosch nabij Sleetwijk een plekje te vinden, dat geheel blauw was van de *Veronica austriaca* (Oostenrijksche Eereprijs).

Gorinchem 13 Juni 1924.

W. HEISTERBORG.

Overjarige poppen *Phalera bucephala*. — 27 Aug. 1922 Amsterdam. Op *Salix alba* gevonden kolonie van ± 25 rupsen. 30 Aug. Aanstalten tot verpoppen. De meeste reeds onder de aarde. 3 Sept. Alle poppen zijn verhard. Enkele mislukt. 11 Juni 1923. De vlinders ontpoppen zich. 15 Juni 1923. Enkele poppen zijn nog niet uitgekomen, voelen koud aan, dus leven waarschijnlijk. Half Juni 1924: Drie poppen van 1922 nog uitgekomen; volmaakte vlinders; 1 ♂ en 2 ♀♀; zeer mager. (Na 22 maanden vasten! *Red.*).

Amsterdam.

M. B. VAN GINKEL.

Wij hebben juist ook dit jaar een aantal vlinders uitgekregen uit poppen die twee winters hebben overgelegen n.l. Linden-, Populieren- en Pauwoogpijlstaart. Het is bekend, dat het zoo nu en dan gebeurt. Of het verschijnsel ditmaal meer voorgekomen is dan andere jaren en wat de oorzaak kan zijn, weet ik niet.

J. HS.

De dennenorchis. — Twee leerlingen van de Rijksskweekschool alhier brachten mij dezer dagen een paar exemplaren van de dennenorchis (*Goodyera repens*), gevonden in een dennenbosch bij Voorst. Een onderzoek ter plaatse leerde, dat er naar schatting tusschen de drie- en vierhonderd planten stonden. De naastbijzijnde bekende vindplaatsen zijn de bosschen van de Kranekamp bij Diepenveen, waar Dr. Vuyck de plant in 1915 ontdekte, en de bosschen van het Kon. Domein Het Loo, waar zij een paar jaar geleden door den Chef-bloemist, den Hr. Berendsen, aangetroffen werd.

Deventer.

H. R. HOOGENRAAD.

Bembex rostrata. — Deze groote vliegendoeder, die wij de harkwesp hebben genoemd, is sedert een jaar of tien hier al zeldzamer en zeldzamer geworden en lijkt nu geheel verdwenen. Destijds had ik verschillende plaatsen hier in de duinen waar het wemelde van deze groote woeste zwart-met-groengele wespen en heele hellingen zagen bont van het witte zand, dat zij voor hun holen hadden uitgeworpen. Hoe is dat elders in ons land? Ik heb er vroeger ook enorm veel gezien in de omgeving van Apeldoorn en op Texel.

Het kan niet liggen aan voedselnood, want vliegen zijn er meer dan ooit. Bij voorkeur bemachtigen zij zweefvliegen en ook daaraan is geen gebrek. Het eenige, waar ik in deze richting aan denken kan, is dat bij den algemeenen achteruitgang van den plantengroei in de droge streken deze wespen minder gelegenheid vonden om hun vliegen te vangen op de schermen van peen, bevernel, bereklauw e.d.

Ook is het mogelijk dat de sluipvlieg *Miltogramma* er op moet worden aangezien. Die legt zijn eitjes in de holen van onze *Bembex* en de wettige bewoner delft dan het onderspit. En nu kwamen die *Miltogrammen* hier zoo talrijk voor, dat er geregeld voor ieder *Bembex*-nest wel een stuk of drie op de loer zaten.

Wie heeft nu dezen zomer Harkwespen waargenomen?

JAC. P. TH.

GEVRAAGD:

Voor de Stedelijke Volksboekerij van Antwerpen de jaargangen 21 en 22 van De Levende Natuur.

Aanbiedingen aan het Gemeentebestuur van Antwerpen afdeling Volksboekerijen, Blindenstraat 19, Antwerpen.